

ನಾನು ಮತ್ತು ಬಿಲ್ಲೊ ಹುಡುಗನ ತಂದೆ ಡೋಸೇಟನಿಗೆ ಒತ್ತೆ ಹಣದ ಬಗ್ಗೆ ಪತ್ತ ಬರೆಯುವ ಕಾರ್ಯಕರಲ್ಲಿ ತಲ್ಲಿನರಾಗಿದ್ದೇವು. ರೆಡ್‌ಇಂಡಿಯನ್ ಯಜಮಾನ ಮೈಮೇಲೆ ಕಂಬಳಿಯೊಂದನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು, ಕೈಯಲ್ಲಿ ರೈಫಲನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗುಹೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದು. ಒತ್ತೆ ಹಣವನ್ನು ಎರಡು ಸಾಮಿರ ಡಾಲರುಗಳಿಂದ ಒಂದೂವರೆ ಸಾಮಿರ ಡಾಲರುಗಳಿಗೆ ಇಳಿಸಲು ಬಿಲ್ಲೊ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡತೊಡಗಿದ. ‘ತಂದೆ ತಾಯಂದಿರಿಗೆ ಮತ್ತು ಮೇಲಿನ ಮಮತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ ಸ್ಥಾಮಾ. ಆದರೂ, ಮನುಷ್ಯರು ಮನುಷ್ಯರೇ ಎರಡು ಕಾಲಿನ ಈ ಪ್ರಂಡ ಕಾಡ ಬೆಂಕ್‌ಗೆ ಅವನ ಅಪ್ಪ ಎರಡು ಸಾಮಿರ ಡಾಲರು ಹೀಕುತ್ತಾನೆಯೇ ಎಂಬುದು ನನ್ನ ಪ್ರಶ್ನೆ. ನಿನಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯ್ದು ಎಂದು ಎನಿಸಿದರೆ ನನ್ನ ಪಾಲಿನಿಂದಲೇ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಿಡು’ ಎಂದ.

ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ನಾನು ಬೆಲೆ ಕೊಡಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ಕೊನೆಗೆ ಪತ್ತವನ್ನು ಹೀಗೆ ಬರೆದೆವು:

